

CÁNH CỬA NHIỆM MÃU

Cư sĩ Liên Hoa

Và Thu thật sự đã về, sau một ngày mưa dầm dề, lê thê. Những thước đá lạnh ướt không gian đổ ập xuống, không chần chừ, mà vội vã, ôm trùm trời đất.

Thu hoà lẫn với mưa làm mềm mảnh đất, làm thấm ướt những lá vàng đang nở thân, căng rộng chịu đựng. Đã bao thời gian qua vẫn vậy, dù có ai chờ đợi hay không. Đừng bao giờ thắc mắc tại sao có thu, có gió lạnh lùng, có không gian u tịch, có ngày đi vội vàng, có đêm về sớm, có lá vàng ngập lụt các nơi chốn. Có người thức thoir, khoát chiếc áo ấm, nắm chặt những bàn tay lại, trau chuốt tâm hồn để trở nên nên thơ, đẹp và cùng nhau bước tới trên con đường làm người.

Thân phận con người có ý nghĩa, có chiều sâu nhân bản khi có tấm lòng mở rộng, khi có vòng tay chia sẻ, có ánh mắt nhìn nhau chan chứa ân tình. Sự có mặt của con người là một sự tương duyên tương sinh kỳ diệu: *trao đổi, cảm thông, bao dung, chứa chan từ bi hỷ xả*. Ân tình con người để người là người, đứng lên, vững bước trên đôi chân. Một chân đi khó khăn, hai chân vững chắc, nhiều đôi chân cùng bước, trái đất thành hình, có cõi đời xuất hiện, có con người và con người cùng đi, cùng sống.

*Người nói tôi là người nghệ sĩ
Vui chơi trong cuộc đời, làm người hát rong
là người hát rong, lang thang trên những nẻo đường
Ôm cây đàn không thùng, không dây
đàn tôi là trái tim còn nhịp đập
đem lời thơ, đem tiếng hát ca tụng lòng người
tiếng nói mang hình dáng con người
mang hương liệu cuộc đời.
anh có thể đang vẫy vẫy trên từng nốt cao
những âm thanh bay bổng
để ru từng người trong những đam mê
em còn đang trầm sâu trong day dứt
từng nốt nhạc đời
để thổi tóc mây trời
réo rắc trái tim bơ vơ, lạc lõng
người có thể là đồ rê mi pha sol la
nhưng cây đàn,
tiếng hát tôi theo tiếng đập đôi tay*

*theo tiếng đập trái tim
kêu gọi lòng người
nói đến tình người, để đời còn có nhau...*

Minh Thanh

Này bạn ! Nhiều nơi chốn trên mặt đất bỗng nhiên bị nạn tai. Có chỗ sập cầu, chôn nhiều người chết, có nơi chiến tranh vẫn dai dẳng, súng đạn tha hồ vùi dập con người, có chỗ bị lụt lội, nước vược cao hơn thân người, phủ kín nhà cửa, ruộng nương. Lửa cháy bùng lên kéo dài, cháy rừng, cháy lá thu vàng, cháy nhà cửa, công trình, cao ốc, cháy tim óc xây dựng, cháy cả con người....có chỗ nào an thân cho một kiếp người « *Ba cõi không an giống như nhà lửa* » để nói lên thân phận mong manh của đời sống con người.

Có người ý thức được kiếp nhân sinh hữu hạn, sống cho ý nghĩa, làm lợi tha nhân, đóng góp vào gia tài tinh thần, văn hoá, tâm linh hoặc vật chất cho nhân loại. Có người lại sợ hãi, sống giành giật, bon chen, mưu cầu danh lợi, mặc sự an nguy, sống chết của các người thân, bạn bè, con người ...để tìm sống vị kỷ, vinh thân phì da, danh vọng, lợi mình hại người, dưới những danh từ đẹp, thời thượng, rỗng.

Có một sự chua xót lại một lần xảy đến cho người con Phật- Phật tử Việt Nam, khi ngọn lửa, nước trào dâng, súng hận thù, chia rẽ v.v...của một ai đó, đang tâm dập nát trái tim người Phật tử, đã tâm xé nát màu vàng của chiếc áo tôn kính. *Họ là ai ? là vô minh, là thù hận ? hay là những người mạo danh là Phật tử ?*

Hỏi là để trả lời, vì người con Phật là những con người thức thời, chân chất, sáng suốt v.v...sống đắm mình trong chiều sâu của thiền quán, của tiếng niệm Phật...Nơi tâm họ là lòng bao dung, chia sẻ, đối thoại, cảm thông và hiểu biết rõ *nhân quả, nghiệp lực*. Họ chỉ biết nghiên cứu, tu tập, chứng nghiệm lời Phật dạy để đem lại lợi ích an lạc cho mình và cho người. Thì làm sao họ có thể phá hoà hợp Tăng ? Làm sao họ có thể ủng hộ cho phe này hay phái khác hoặc có thể làm điều gì tổn hại cho Đạo Pháp, chiếc nôi tâm linh siêu việt đã đong đưa ru họ vượt qua bao nhiêu là phiền não, nghiệp chướng của đời sống ? **Không và không bao giờ !**

Từ **Bố thí, Ái ngữ**, họ sống tỉnh thức trong **Lợi hành**, nhận dạng tâm xuyên qua thân khẩu ý, trang nghiêm Ba Tự Tánh (Tam Bảo) để làm lợi ích Đạo và con người. Tâm không thù hận nên không ganh ghét, chia rẽ. Tâm thanh tịnh nên luôn từ ái bi mẫn, sống đời hy hiến, bố thí. Tâm luôn thanh thản, khiêm cung nên lúc nào cũng thương người và muốn làm ích lợi cho người. Tâm luôn cởi mở, nhẫn nại nên luôn tôn kính những bậc Trưởng Thượng, những Ân Sư đang dẫn thân vì sự sống còn của Phật giáo. Họ là người đã học, đang học để bước theo con đường mà chư Phật Thầy Tổ đã dạy. Họ luôn giữ vững tâm bồ đề trước lòng vô minh hay các thế lực đen tối mong chia cách Phật giáo và luôn tin rằng chư Tôn Đức dù ở nơi nào, dù ở bất cứ vị trí nào, môi trường nào v.v...cũng là những vị đang nặng tình vì Đạo, vì sự mạng độ sanh và hoà bảo, đại nguyện này, các Ngài sẽ không bao giờ quên như lời nguyện « *Hư không hữu tận, ngã nguyện vô cùng* » và « *phong vũ trung cộng, thuyết vô sanh thoại* ». Tất cả các xáo trộn hiện nay, chỉ là bèo bọt hoa trôi, không phải là suối nguồn giải thoát của Phật giáo.

Tất cả hành trạng đó đã được gom đầy đủ trong kinh Duy Ma Cật- bộ Kinh tối quan trọng, làm gối đầu cho người con Phật noi theo, vì đó cũng là Pháp Thân Xá Lợi của Đức Phật tồn tại và được duy trì. Mạng mạch của Phật giáo đã được biết bao chư Tổ, chư Bồ Tát và biết bao nhiêu hy sinh của các vị Tôn Túc Phật giáo, nên sự sinh động của Phật giáo mới được duy trì, phát triển và lan truyền. Bước Từ Bi Trí Tuệ đến đâu, vô minh phải tự lùi bước.

Bồ tát Duy Ma Cật là con người dẫn thân vì hạnh nguyện lợi tha, dẫn bước đến giải thoát khổ đau cho con người, tỏa ngời tâm nguyện trong sáng xây dựng cõi Phật- cõi an lạc trên trần gian. Chúng tôi nghĩ và tin chắc rằng chư Tôn Đức dù khác biệt chánh kiến, khác tư duy, cách hành xử v.v...thì lòng từ bi và sự sáng suốt của các Ngài qua những năm dài thâm sâu trong Bát nhã, trong Tâm không ...cũng không cho phép ai hại những người đồng đạo chung lý tưởng phục vụ Đạo Pháp và chúng sanh. Đó là tinh thần Lục Hoà của Phật giáo, là nền tảng hoà bình cho nhân loại.

Cho nên, nếu những ai nhân danh dù bất cứ gì để hủy báng Kinh Phật, những lời Phật dạy hoặc ngăn cản, phá hoại sự truyền bá Pháp âm của Đức Phật v.v...thì có phải là người con Phật và hành xử xứng đáng chưa ? Xin hãy dừng tay lại, bỏ ác tâm xuống, vì đời sống con người đã quá nhiều khổ đau rồi, chúng tôi – ngoài cuộc sống mưu sinh, nuôi dưỡng con cái nên người, duy trì văn hoá nơi xứ người, chỉ còn lại đời sống tâm linh cao quý đã âm ỉ, nung đốt hướng đi hướng thiện v.v...nơi đất khách quê người. Ai đang tâm làm việc phá hủy, phỉ báng Kinh sách của Đức Phật tức muốn đập nát lên trái tim của người con Phật. **Như thế là một tội ác !** Người Phật tử Việt Nam qua bao kinh nghiệm đau thương của cuộc đời, của thế sự và chỉ muốn đơn thuần là người con Phật theo chân Đức Từ Phụ.

Này bạn ! Theo tin tức, lửa vẫn còn cháy. Cả triệu người di tản, sống nương thân chỗ khác. Nhà cửa đã hơn 1000 căn bị thiêu rụi, có người bị cháy bỏng, chết. Những người lính cứu hỏa đã và đang xông pha trên trận mạc cứu mạng sống con người, cứu tài sản, cứu những gì họ có thể làm được v.v...chỉ duy nhất là vì lòng thương, lương tâm của họ, vì họ có thể cũng bị hy sinh trong bão lửa.

*Sáng nay, có người
đi nhặt lá vàng
kết thành cánh diều
cánh diều của thương yêu và hy vọng
tung lên bầu trời
mong mưa pháp tuôn rơi.*

*Nhưng lửa đã cháy
cháy bùng lên hung dữ
cháy tan nhà cửa,
cháy cả trường học, cháy đến con người
lửa đổ than đổ lửa
lửa địa ngục là đây
tuôn trên mảnh đất người.*

*Cánh diều người vừa kết thành
biến thành chiếc vòi rồng
trên vai người nặng trĩu
đôi tay người gánh chịu
tâm người đầy xót xa
vòi nước vung tưới vào lửa bạo tàn
trong tham sân ghét trời
xin lửa biến thành đoá sen
đoá sen nở tình người.*

*Ôi chiếc lá thu phong
Màu vàng thắm tình người
Cánh diều trở nên tuyệt đẹp
Bàn tay xoa dịu nỗi đau con người
Anh đã làm được gì ?
Tôi đã làm được gì ?
Chúng ta làm được gì
trước nỗi đau đồng loại ?*

Minh Thanh

Với tất cả niềm tin, hy vọng và kính trọng dâng lên lời tâm sự.

Một phút giây xúc động

Cư sĩ Liên Hoa

25.10.2007

